

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

președinte –Petru Ursache,

judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013 în cauza penală în privința lui

Oancea Ivan Constantin, născut la 20 februarie 1956, originar din s. Drăgușeni, r-nul Hîncești, domiciliat în or. Hîncești, str. Testimițeanu 37;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 25.04.2013 - 10.09.2013 (prima instanță)*
- 2. 09.10.2013 – 12.11.2013 (instanța de apel)*
- 3. 04.02.2014 – 12.03.2014 (instanța de recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoreiei Hîncești din 10 septembrie 2013 Oancea Ivan Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate a constatat că Oancea Ivan, la 29.01.2013, aproximativ la orele 19:00, în or. Hîncești, str. Testimițeanu 37, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără consimțământul lui Deliu Nicolae și Deliu Elena, profitând de starea de neputință datorată vârstei înaintate a acestora, a pătruns ilegal în domiciliul lor, iar la cererea acestora de a-1 părăsi, a refuzat, prin ce a comis infracțiunea prevăzută de alin.(1) art.179 CP RM, adică pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia.

Instanța de fond a ajuns la concluzia de a reîncadra acțiunile inculpatului din prevederile art. 179 alin.(2) Cod penal în 179 alin.(1) Cod penal din considerentul că la materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma faptul aplicării violenței fizice.

3. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 179 alin.(2) Cod penal din motiv că acesta a cauzat părții vătămate dureri fizice ceea ce presupune în sine violență.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări.

În susținerea deciziei instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art. 179 alin.(2) în prevederile art. 179 alin.(1) Cod penal, astfel că în lipsa unui raport de expertiză medico-legală care ar constata cu certitudine natura, gradul, tipul leziunilor corporale a părții vătămate cauzate de către inculpat nu se poate constata prezența agravantei. Totodată a reținut că în ședința de judecată partea vătămată Deliu N. nu a putut confirma mecanismul și locul aplicării leziunilor.

5. În recursul ordinar declarat de procuror se solicită casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători.

Recurentul, invocând ca temeiuri de declarare a recursului - art. 427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, menționează faptul că instanțele de fond incorect au calificat acțiunile condamnatului în baza art. 179 alin.(1) Cod penal nefiind luat în considerație faptul că acțiunile violente manifestate de către Oancea I. urmăreau scopul violării domiciliului soților Deliu și această violență a fost aplicată înainte de a se consuma violarea de domiciliu, temei ce condiționează atragerea la răspundere în baza art. 179 alin.(2) Cod penal.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Procurorul a invocat în recursul ordinar declarat, ca temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar conform pct. 12) alin. (1) al aceluiași articol, în cazul când - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, instanța de recurs constată că, textul recursului procurorului nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere ale temeiurilor stipulate în pct. 6) și 12) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

În fapt, hotărârea contestată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce

face ca concluziile despre condamnarea lui *Oancea I.* în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, să fie juste și întemeiate.

În susținerea acesteia, corect au fost puse la bază declarațiile părții vătămate Deliu E. din 19.03.2013(f.d.14-15) care la etapa urmăririi penale a indicat că „...pe data de 29.01.2013, pe la orele 19.00, inculpatul fiind în stare de ebrietate, a intrat fără voie în casă. În acel moment Deliu N. a fugit în altă cameră de frică, iar ea a rămas, deoarece este imobilizată la pat, din cauza stării sănătății. Inculpatul i-a certat și lovea cu pumnul în masă, fără a aplica violență fizică”, plângerea părților vătămate Deliu N. și Deliu E. din 02.01.2013 (f.d.6).

De către instanța de apel just au fost apreciate critic declarațiile martorilor Oancea A. și Olaru A. care sunt în contradictoriu cu declarațiile părții vătămate Deliu E. date în cadrul urmăririi penale privind neaplicarea violenței de către inculpat asupra sa și soțului său.

Instanța de apel just a menținut concluzia primei instanțe care a considerat că în lipsa raportului de expertiză medico-legală care ar constata existența leziunilor corporale și reieșind din declarațiile părții vătămate Deliu E. date la etapa de urmărire penală nu se poate confirma cu certitudine faptul că inculpatul a aplicat în privința părților vătămate violența, respingând argumentele procurorului privind aplicarea violenței.

Din probele administrate cu certitudine s-a constatat că inculpatul a amenințat părțile vătămate cu aplicarea violenței dar ținând cont de faptul că în rechizitoriu a fost înaintată învinuirea privind aplicarea violenței, dar nu și amenințarea cu aplicarea violenței instanța de apel corect a menținut încadrarea în baza art. 179 alin.(1) Cod penal, deoarece în conformitate cu prevederile art. 325 Cod de procedură penală judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu

Astfel, instanțele de fond corect au constatat că nu a fost dovedită aplicarea violenței.

În asemenea condiții, recursul procurorului urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2013 în cauza penală în privința lui *Oancea Ivan Constantin*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 02 aprilie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

